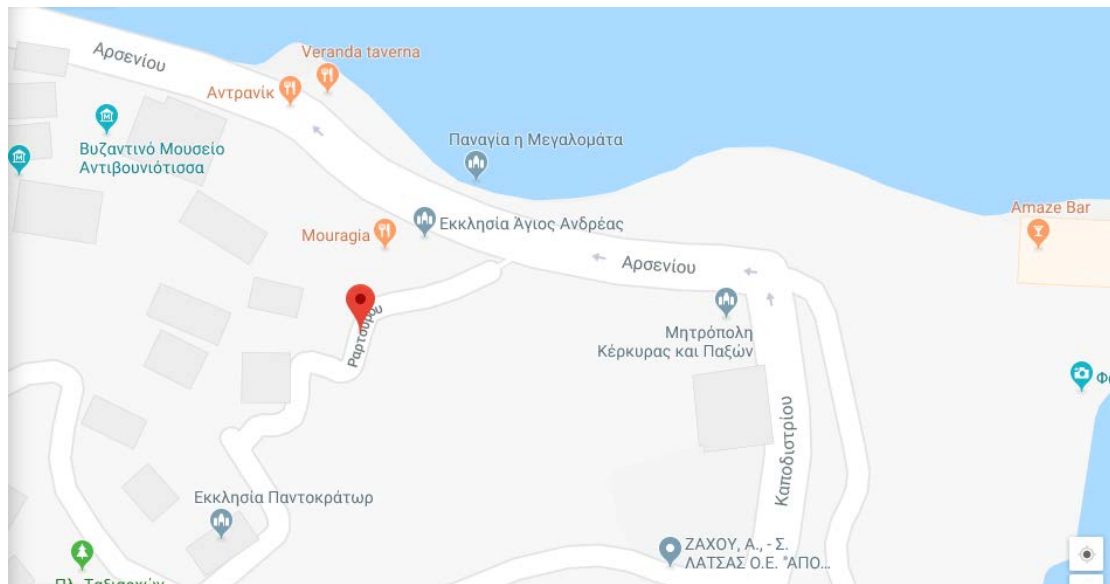

Οδός Ραρτούρου

Ο Αλουΐσιος Ραρτούρος [1536-1555]) ήταν ένας, από αυτούς τους Μεγάλους Πρωτοπαπάδες.

Είναι γνωστές οι αλλαγές που επέβαλλαν οι διάφοροι κατακτητές κατά το πέρασμά τους από την Κέρκυρα, στις διάφορες αρχές και στους νόμους που επικρατούσαν τότε με γνώμονα πάντα το δικό τους συμφέρον.

Ευνόητο ήταν πως με τις αλλαγές αυτές, να μην αφήσουν έξω τους εκκλησιαστικούς θεσμούς. Στις μεταρρυθμίσεις που κατά καιρούς έκαναν, παρατηρούμε και τις αλλαγές που έκαναν στην κορυφή της εκκλησίας. Έτσι βλέπουμε Μητροπολίτες, Επισκόπους, Μεγάλους Πρωτοπαπάδες, Αρχιεπισκόπους, ξανά Μητροπολίτες κ.λπ. να αλλάζουν συχνά από τη μία θέση στην άλλη, ώστε να μπορεί ο κάθε κατακτητής να παίζει ένα παιχνίδι σε βάρος της ελληνικής θρησκευτικής αντίληψης.

Πρέπει όμως εδώ να ομολογηθεί ότι όλοι αυτοί οι “ποιμένες” επιτελούσαν με τον καλύτερο τρόπο την αποστολή τους και έμειναν όσο μπορούσαν ανεπηρέαστοι από τις πιέσεις και τις υποδείξεις των κατακτητών.

Για δεκαετίες ολόκληρες διοικούσαν την Κερκυραϊκή Ορθόδοξη Εκκλησία, διάφορες κατηγορίες ιεραρχών. Αξίζει όμως να τονισθεί ότι η κατηγορία των Μεγάλων Πρωτοπαπάδων ήταν αυτή που είχε την μεγαλύτερη χρονική διάρκεια. Διατηρήθηκε 527 χρόνια: Από τους Ανδηγαυούς το 1272 μέχρι τους Ρωσοτούρκους το 1799, “παρέλασαν” στη διάρκεια αυτή 38 Μεγάλοι Πρωτοπαπάδες. Έτσι, ένας μεγάλος αριθμός αξιόλογων ιερωμένων ποιμένων τη εκκλησία της Κέρκυρας με τον πλέον ιδεώδη τρόπο. Με άνεση θα μπορούσε να χαρακτηρισθεί ο Αλουΐσιος Ραρτούρος ήταν ο πιο δραστήριος και ονομαστός Πρωτοπαπάς της Κέρκυρας. Εκλέχθηκε στις 20 Ιουλίου 1535, σε ηλικία 45 ετών. Δεν ανήκε στην κατηγορία των ευγενών Και δεν

μπορεί να λεχθεί ότι είχε ιδιαίτερη επιστημονική κατάρτιση. Τον διέκρινε όμως η μεγάλη οξυδέρκεια και πλεονάζουσα διοικητική ευφυΐα.

Διακρίθηκε ιδιαίτερα στους αγώνες που για την αποκατάσταση των αδικιών, τις οποίες υφίσταντο οι ορθόδοξοι ιερείς από τους Λατίνους, που εθελοντικά τους υπέβαλλαν σε αβάσταχτη φορολογία, απαιτούσαν απ' αυτούς να λειτουργούν στην ορθόδοξη εκκλησία, εμποδίζαν τις θρησκευτικές γιορτές και δεν επέτρεπαν κατά τη διάρκεια των κηδειών να φέρουν

σταυρό.

Για το σκοπό αυτό πήγε προσωπικά στη Ρώμη το 1540, όπου ανέφερε τα συμβαίνοντα στον ίδιο τον Πάπα, ο οποίος άκουσε με μεγάλη κατανόηση τα όσα του περιέγραψε και έδωσε τις σχετικές οδηγίες προς τους Λατίνους της Κέρκυρας.

Κατά τη διάρκεια της πρωτοπαπαδικής του θητείας συνέβησαν πολλά, τα οποία ο Ραρτούρος αντιμετώπισε με την δέουσα διπλωματία, με θρησκευτική αξιοπρέπεια και καρτερία.

Έγραψε πολλά συγγράμματα και λόγους, οι οποίοι αναφέρονται στην περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής και σε άλλες γιορτές. Άφησε επίσης, και άλλες εργασίες, πολλές από τις οποίες κυκλοφόρησαν το 1553 στη Βενετία, με τη φροντίδα του έξαρχου του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως Θωμά.

Ο Ραρτούρος πέθανε το 1553, αφού για 20 χρόνια χρημάτισε Μεγάλος Πρωτοπαπάς Κέρκυρας και το διάβα του από το θρόνο, έχει αφήσει ζωντανά τα σημάδια της επιτυχίας.

Πηγή: el.wikipedia.org